

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 265/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť V. Š., O., zastúpeného advokátom JUDr. V. Z., V., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 2 C 175/2006 z 24. apríla 2007 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 Co 101/07 z 23. októbra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. Š. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. mája 2008 doručená sťažnosť V. Š., O. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

rozsudkami Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 C 175/2006 z 24. apríla 2007 a Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 13 Co 101/07 z 23. októbra 2007.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že rozsudkom okresného súdu bol nedostatočne vyhodnotený zistený skutkový stav vo veci, ktorý okresný súd viedol k nesprávnemu právnemu záveru vo veci v jeho neprospech. Rozsudkom krajského súdu bol tiež vyvodený nesprávny právny záver, ktorý sa celkom odchýlil od právneho názoru súdu prvého stupňa. Súdny nesprávne z právneho hľadiska vyhodnotili ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka, čo znamenalo ich pochybenie, pokiaľ ide o ustanovenie čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Pokiaľ by súdy postupovali v súlade so správnym výkladom uvedeného ustanovenia, bol by v konaní úspešný.

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„Ústavný súd zrušuje rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 24. 4. 2007 č. k. 2 C/175/2006-107, zrušuje rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. 10. 2007 č. k. 13 Co/101/07 a vracia vec okresnému súdu na ďalšie konanie.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd vychádza pri posudzovaní predmetu konania pred ústavným súdom z jeho vymedzenia sťažovateľom v sťažnosti. V tomto prípade z petitu sťažnosti, tak ako bol formulovaný sťažovateľom, vyplýva, že jeho sťažnosť smeruje proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 2 C 175/2006 z 24. apríla 2007 a rozsudku krajského súdu sp. zn. 13 Co 101/07 z 23. októbra 2007, ktorými malo dôjsť k porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa § 53 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 29/02, III. ÚS 62/02), pretože jednou zo základných podmienok na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ako zo sťažnosti vyplýva, podľa názoru sťažovateľa je zákonná lehota na podanie sťažnosti zachovaná, pretože podal sťažnosť do dvoch mesiacov od vyrozumenia o vybavení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania z 20. marca 2008 Krajskou prokuratúrou v B.

Namietané rozhodnutie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 14. novembra 2007.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu mimoriadne opravné prostriedky, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť osobne, nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy, ktoré sú mu priamo dostupné. Samotný podnet na podanie mimoriadneho dovolania nie je teda iným právnym prostriedkom, ktorý je sťažovateľ v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde povinný vyčerpať na ochranu svojich základných práv alebo slobôd pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (napr. I. ÚS 67/02).

Na plynutie lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemá vplyv doručenie oznámenia o odložení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, ale rozhodujúci je dátum nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu (II. ÚS 357/06). Zo samotnej sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 13 Co 101/07 z 23. októbra 2007 bol sťažovateľovi doručený 14. novembra 2007 a v tento deň nadobudol i právoplatnosť. Sťažovateľ doručil sťažnosť ústavnému súdu 26. mája 2008, ochrany svojich práv sa domáhal preto až po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Z týchto dôvodov musel ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako oneskorene podanú.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2008